

*Gépkattogása közt a rohanó jelennek
Engedj ó tiszta csend, csendje a Végtelennek
Egy pillanatnyi pihenést,
Hagymázás homlokom lágy ujjaiddal fődđ el,
Leheld be lelkemet templomi hűvösöddel:
Csak az él, aki benned él.*

*Csak az él, akiben a lélek tiszta csöndjén
Némán izzani kezd a titokzatos tömjén
S füstjén az Angyal megjelen,
És ámuló szemérről a fátylakat leoldja
Az Angyal, az Istennek alázatos heroldja:
A csend-foganta Kegyelem.*

Sík Sándor

HARSÁNYI LAJOS

TÉL

*A tél ezüst-csizmában táncol,
Porzik a hó a lábai alatt.
Bújik előtte ember, állat,
Amerre ordítózza elhalad.*

*A kis szobában árad jó meleg.
A rádióban Bihari-kesergő.
A hegytetőkön mint üveg, ropog
A zuzmarától villogó nagyerdő.*

*A föld pihen. Nagyon elfáradott.
Levetkezik és többet nem beszél.
A nap kis bőbitáját, mint a pelyhet
A láthatárról elsöpri a szél.*

BEETHOVENIG

*A vadgalambnak összetákolt fészke
Ma is olyan, mint ezer év előtt.
Turbékoló szerelmes nászdalához
Nem tett egyetlen röpke névelőt.*

*Te, ember, füstbe fulladt kalyibádból
Hová jutottál ezer év alatt?
Fantáziád a roppant kölni dómig
Hány milliónyi mérföldet haladt?*

*A trágár pun gúnydallól a Miséig
Hány szörnyű lélekzetet kellett vened?
Szólj, szent süket, csodálatos Beethoven:
Mi hajtott és mi énekelt tebenned?*